Ner 274. ROK 1837. CZWARTEK 30 LISTOPADA.

Pismo to wychodzi codziennie oprócz niedzieli i świąt uroczystych w drukarni St. Gieszkowskiego.

Zaliczenie na trzy miesiące złp. 10 miesięczne złp. 4.

IMIONA RZYMSKIE.
Jutro Eligiusza Biskupa.

IMIONA SŁAWIAŃSKIE.
Jutro Samosław.

Gazeta Krakowska.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Dzień godzina	Barometr do 0° R red w miarze Paryzkiey	stopnie ciepła podług Reaumura	Psychrometr	Wiatr	Stan Atmosfery.	Zjawiska napowietrzne i rozne uwagi.
6	26" 8."' 981	† 0°, 21	2," 01	Pn Zachodni słaby	Pochmurno	w nocy Snieg
29 2	8. 858	† 1. 3	2. 12	Pn Wschodni słaby	„	Snieg
10	11, 151	— 0. 8	1. 89	Pn Zachodni słaby	„	Mgla

Część Urzędowa.

Nro 8354.

WYDZIAŁ SPRAW WEWNĘTRZNYCH I POLICYI.
W SENACIE RZĄDZĄCYM.
Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i Jego Okręgu.

Podaje do publicznéj wiadomości, że w myśl uchwały Senatu Rządzącego z dnia 18 października r. b. N. 6189, odbywać się będzie w biorach Wydziału Spraw Wewnętr. i Policyi dnia 2 grudnia r. b. w godzinach przed południowych publiczna licytacya, na dwuletnie wydzierżawienie, poczynając od dnia 1 stycznia 1838 roku zbioru trawy z plantacyi w oddziałach:

1) Od ulicy ś. Anny do ulicy Szewskiéj.
2) detto Szewskiéj detto Szczepańskiéj.
3) Od przecznicy Rogackiéj detto Sławkowskiéj.
4) Od ulicy Sławkowskiéj do Floryańskiéj.

Cena do pierwszego wywołania tych oddziałów. 1. złp. 36 gr. 6, 2. złp. 35 gr. 5, 3. złp. 44 gr. gr. 20, 4. złp. 64 naznacza się, to jest: taka jaka do licytacyi w roku 1834 odbytéj ustanowioną pierwiastkowo była, O innych warunkach w biórach Wydziału Spraw Wewnętr. wiadomość powziętą być może; chęć licytowania mający, w miejscu i czasie oznaczonym, zaopatrzeni w *vadia* rocznemu czynszowi każdego oddziału który licytować zechcą wyrównywające, zgłosić się mają.

Kraków dnia 21 listopada 1837 roku.

Senator prezydujący,
KIEŁCZEWSKI.
(2r.) Za Sekr. J. *Wesseli.*

OGŁOSZENIE

Konkursu na katedrę Archeologii, Hermeneutyki i Introdukcyi do pisma S. starego i nowego Testamentu, Exegetyki, starego i nowego Testamentu i języków wschodnich w Uniwersytecie Krakowskim.

Niniejszém w Imieniu Senatu Uniwersytecko-Krakowskiego, podaje dopublicznéj wiadomości, iż wcelu obsadzenia Katedry Archeologii, Hermeneutyki, Introdukcyi do pisma S. starego i nowego Testamentu, Exegetyki, Starego i nowego Testamentu, z obowiązkiem

wykładania tych przedmiotów w języku łacińskim, wraz z językami wschodniemi po 10 godzin tygodniowo, według Autora Statutem przepisanego, z pensyą roczną złp. 4000 otwiera się konkursowy popis. — Życzący sobie otrzymać Katedrę w mowie będącą, winien nadesłać pocztą na własny koszt prośbę do Rektora Uniwersytetu najpóźniéj na d. 28my stycznia 1838 r. z załączeniem do niéj następujących dowodów: 1 Metryki. — 2 Biegu życia. — 3 Diplomu doktorskiego wydanego w Krakowskim lub innym Uniwersytecie, należącym do Państwa jednego z Trzech Najjaśniéjszych Opiekończych Dworów kraju tutejszego. — 4 Zaświadczeń z odbytych Nauk w Wydziale Teologicznym. — Po czém kandydaci, którzy po przejrzeniu przez Senat Akademicki próśb ich i dowodów za ukwalifikowanych do ubiegania się uznani będą, wezwani zostaną od Rektora Uniwersytetu do odbycia konkursu, postanowionego nieodmiennie na dzień 15 marca 1838 roku piśmiennie, a na dzień 16 t. miesiąca i roku ustnie w języku jak wyżéj wspomniono.

Kraków dnia 25 listopada 1837 r.

Sekretarz Uniwersytetu.

(2r.) *Czaputowicz.*

Część Polityczna.

— Paryż 14 Listopada. —

Na jedném z ostatnich posiedzeń rady ministrów; zajmowano się mocno sprawą redukcyi rentów. Rzecz, w tém co się dotyczé zasady saméj, jest już zdecydowana, idzie tylko o czas kiedy ma skutek nastąpić, to jest czy należy ją wnieść ns teraźniejsze posiedzenie, czy na przyszłe.

Przez wyniesienie jenerała Valée na stopień marszałka Francyi, została dopełnioną najwyższa liczba dwunastu prawem postanowiona. Temi są teraz: 1) Xiąże Conegliano (Moncey), mianowany 1801 roku; 2) Xiąże Dalmacyi (Soult), mianowany 1804, 3) Xiąże Belluno (Victor), mianowany 1807;) 4) Xiąże Tarentu, (Macdonald), mianowany 1809; 5) Xiąże Reggio (Oudinot), mianowany 1809; 6) Hrabia Molitor, mian. 1823, 7) Margr Maison mian. 1829; 8) Hrabia Gérard, mian. 1830; 9) Hr. Clauzel, mian. 1831; 10) Hr. Lobau, mian. 1831; 11) Margrabia Grouchy, mian. 1831; i 12) hr. Valée, mianowany 1837. — Od r. 1830 umarło dwóch marszałków: Jourdan i Mortier; ten ostatni skutkiem zamachu Fieschiego. Trzeci, hrabia Bourmont, który w roku 1830 za wyprawę algierską otrzymał buławę od Karola X. jest od r. 1832 wykréślony z listy marszałków, ponieważ nowemu rządowi przysięgi wierności złożyć nie chciał.

— Dnia 15 Listopada. —

Poseł angieski lord Granville, wyjechał wczoraj do Londynu, dla znajdowania się przy otwarciu parlamentu.

Następującą depeszę telegreficzną z Tulonu daty 10 listopada o godz. 5 rano, ogłosił dzisiejszy Monitor: »Jenerał Valée do prezesa rady ministrów. *Bona*, 4 listopad. Wojsko powróciło d. 3 do Bona, z wszystkiemi rannemi i choremi, tudzież z oblężniczemi działami; po drodze nie zostawiono nic ani z taborów ani z ludzi. Stanowiska pośrednie. Merdjez Hammar, Guelma, Nechmeia i Drean, są także osadzone. W pochodzie z Konstantyny do Bona, nie zrobiono ani jednego wystrzału. Arabowie rozbili znowu swoje namioty po duarach opuszczonych przez nas w pochodzie do Konstantyny. Na dolinach przez które droga przechodzi, pojawiły się znowu trzody i na wszystkich punktach okazują mieszkańcy dobry sposób myślenia. Xiążęta Nemours i Joinville, są zdrowi.«

Obok téj depeszy, umieścił jeszcze Monitor dwa pisma jenerała Valée, tejże saméj daty, to jest do prezesa rady ministrów i do ministra wojny. Pierwsze jest téj osnowy:» W piśmie mojém z d. 26 z. m. miałem zaszczyt donieść o rozporządzeniach, wydanych przezemnie we względzie administracyi cy-

wilnéj w Konstantynie, Mianowanie Seid Mahometa na godność kaida, sprawiła najlepszy skutek w całéj prowincyi. Muzułmanie poddają się chętnie pod zwierzchnictwo Francyi, którą kaid reprezentuje. Już 31 pokoleń oświadczyły się z uległością i zawarły stosunki handlowe z nami. Przesełam załączenie ich wykaz. Upoważniłem kaida do wybierania nakładów potrzebnych na utrzymanie załogi i miasta. Francya ustanowi dalsze na Arabów podatki których pobór uzna za właściwy. Jeżeli się nam uda skłonić pokolenia téj prowincyi do płacenia stałych podatków, osiągniemy przezto nieoceniony rezultat, ponieważ wiadomą jest rzeczą, że dotąd w żadnym jeszcze punkcie posiadłości naszych, nie udało się opłatę stałych podatków między Arabami zaprowadzić, a sam Achmet bej był zmuszony pięcioletnią prowadzić walkę z mieszkańcami prowincyi Konstantyny, nim zmusił ich do płacenia mu pieniędzy lub dostawiania żywności. Szeik Sahary Farhat-Ben-Said, przybył d. 27 z. m. pod mury Konstantyny. Przyjąłem go z wszelkiemi honorami, na jakie z powodu swéj przychylności zasługuje, starałem się oraz ile tylko w możności mojéj było uczynić go i nadal do Francyi przywiązanym. Mniemam, że to powiodło mi się; oświadcył on, że jest gotów do wystąpienia przeciwko swemu nieprzyjacielowi. Gdy Achmet zostanie odparty w puszczę, potrafi wtenczas bezwątpienia Farhat stawiać mu tyle trudności, że nieprędko o niepokojeniu załogi konstantyńskiéj pomyśli. Przy oddaleniu się mojém z Konstantyny, był kraj cały zupełnie spokojny. Arabowie od czasu zdobycia miasta, nie poważyli się w żadnym punkcie atakować nas. Ustanowiony przezemnie zarząd, nabrał mocy; wpływ jego będzie codziennie wzrastał pod opieką Francyi i z powodu przystąpienia tyle poważanego między muzułmanami imienia.—Achmet zatrzymał przy sobie po zajęciu Konstantyny jakie 1000 jeźdźców. Było zaś jego zamiarem wytrzymać w polu przez czas niejaki, ażeby korzystać z pomyślnych okoliczności, gdyby mu szczęście nadarzyło jaką. Ale potęga beja w prowincyi, polegała jedynie na postrachu zrządzonym przez jego okrócieństwa. Przez zajęcie Konstantyny, upadła zupełnie w oczach pokoleń jego przewaga, a wybór kaida znanego z przywiązania swego do wiary proroka, zniszczył ostatni szczątek świetności, która otaczała beja przez nas zwyciężonego. Gdy o mianowaniu kaida, nadeszła do obozu Achmeta-beja wiadomość, opuścili go zaraz ci wszyscy, którzy z Seid Mahometem zostają w stosunkach religijnych lub w powinowactwie, tak dalece, że podobno z 1000 jeźdźców, ledwie 200 przy nim pozostało.«

— *Dnia* 16 *Listopada.* —

Pod dniem 4 b. m. wydał jenerał Valée rozkaz dzienny do wojska, datowany w Bona, w którym pochwała jego wytrwałość, męztwo i odwagę, dziękuje oraz zaprzyczynienie się i pomoc we wszystkich trudnych okolicznościach dokonanéj wyprawy. Zadziwiło powszechnie, że w tym rozkazie nie masz żadnéj wzmianki o zgonie jenerała Damremont.

Jenerał Perregaux umarł w przeprawie z Bona do Tulonu. Wsiadł on na statek parowy *Chimère*, w nadziei że lekarzom paryzkim uda się wyjąć kulę, która w kości czołowéj utkwiła. Zwłoki jego pochowano w Cagliary. Na pokładzie wspomnionego statku parowego, znajdował się półkownik Damas który ma kulę w udzie, także i syn nieboszczyka marszałka Neya.

— *Londynu* 14 *Listopada.* —

Powiadają, że królowa podczas uczty w Guildball, odpowiadała na 16 toastów za jéj zdrowie wniesionych, ale tylko, ma się rozumiéć, przytknięciem ust do kieliszka; wtenczas kiedy za zdrowie lorda-majora, uniosła kieliszek, napełniono go 120-letnim winem Xeres.

Woda z tunelu jest już do szczętu wypompowana, znaleziono oraz ciało zatopionego w nim robotnika. Przez ostatnie dostanie się wody, niewiele ucierpiał tunel; roboty dalsze będą niebawnie przedsiewzięte.

Są tu listy z Kahira daty 6 października, według których wojsko wice-króla doznało znacznych klęsk w Sennaar i w Dryeh w Arabii, w walce przeciwko Wehabitom. W Yemen natómiast, osadzili Egipcyanie żyzny obwód Teis zwany, położony na pół-drogi między Makka i Sanna,

— *Z Aten 27 Października.* —

W nocy z 18 na 19 b. m. wpłynął do portu Pyreus, joński statek parowy, mający na swym pokładzie J. K. W. xięcia Augusta pruskiego i xięcia Maxymiliana Leuchtenbergskiego, z ich orszakami. Prezes rady ministrów p. Rudbart i kilka innych osób znakomitych, powitali rano o godzinie 9 znakomitych gości, którzy w pięknie urządzonéj dla nich kwarantannie, tymczasowie pomieszczeni zostali. Po południu o g. 3, udał się sam król do domu kwarantanny wszedł na dziedzieniec i powitał uprzejmie nietylko dostojnych gości ale i osoby do ich orszaku należące. Rozmowa trwała przez godzinę.— Na dwóch austryackich statkach parowych, które dnia 24 szczęśliwie do naszego portu zawinęły, przybyli J. C. W. arcyxiąże austryacki Jan i J. K. W. xiąże Adalbert pruski. I tych znakomitych gości przyjął król z równą uprzejmością. Kwarantanna pierwszych, dzisiaj się właśnie kończy; drugich skończy się dnia 30 czyli w przyszły poniedziałek.

PRZYJECHALI DO KRAKOWA.

Od dnia 29 do 30 Listopada.

Arkuszewski Józef, z Polski; — Praszyński Ant., z Galicyi.

Wyjechali z Krakowa.

Szuwalski, Adam Ball Wilhelm, Czernitz Antouina, Stradomski Franciszek, do Polski — Westenholz Lud., do Austryi; — Kosiński ob., Foltyński Józef do Galicyi.

OSTRZEŻENIE.

Sukcessorowie po Józefie Fryderyku dwóch imion hrabi Moszyńskim, właścicielu tak ruchomego jako i nieruchomego majątku w Cesarstwie Rossyjskiem, Cesarstwie Austryackiem i Królestwie Polskiem położonego, przez głowę Macieja Moszyńskiego do spadku przychodzący, do windykacyi spadku tego w różnych czasach, różnych stanowili pełnomocników. W szczególności zaś aktami w dniach 6 (18) lipca 1835 roku, oraz w dniu 19 września (1 października) tego samego roku 1835, przed rejentem powiatu Szadkowskiego, gubernii Kaliskiéj, Wincentym Kobyłeckim zeznanemi, udzielili ogólne i nieograniczone pod tym względem pełnomocnictwo Xaweremu Dunin Wąsowiczowi, dziedzicowi dóbr Mikołajewic w powiecie Szadkowskim, gubernii Kaliskiéj leżących. Gdy zaś teraz aktem urzędowéj cessyi dnia 22 października (3 listopada) 1837 r., we wsi Krześlowie, powiecie Szadkowskim, gubernii Kaliskiéj, przed rejentem powiatu Szadkowskiego, Kajetanem Szczawińskim, utworzonéj, sukcessorowie Moszyńscy w mowie będący spadek na własność podpisanemu ustąpili, a skutkiem tego tym samem aktem zarazem umorzyli wszelkie plenipotencye wcześniejsze, komubądźkolwiek, i w jakiejbądźkolwiek rozciągłości udzielone; zatém podpisany podając to wszystko do wiadomości publicznéj kogo może dotyczeć, niniejszem *ostrzega*, iżby z nikim w układy i tranzakcye, dotyczyć się mogące spadku po Józefie Fryderyku hrabi Moszyńskim pozostałego, z twierdzy dawniéj przez sukcessorów udzielonych plenipotencyj, jako już valoru niemających, niewchodził; spadek bowiem ten jest podpisanego własnością i on sam tylko nim dysponować może.

W końcu dodaje się i to, że akt cessyi podpisanemu służącéj, zarazem odwołanie plenipotencyj Xaweremu Dunin Wąsowiczowi danych obejmującéj, onemu dnia 26 października (7 listopada) rokn 1837 prawnie doręczony został.

W Krześlowie dnia 30 października (11 listopada) 1837 roku.

Wincenty Franciszek dwóch imion *Wesierski* herbu Belina, dziedzic dóbr Krześl a.